

Історія Церкви

Приходько Р. Н.
Вчитель іноземної мови
2009 р.

Історія церкви преподобної Параскеви села Яблунне

За давньою традицією населений пункт, де знаходилася церква називався селом. Отже, церква в Яблуном була самого початку його заснування. Те, що церква в селі існувала дуже давно, свідчать церковний іконостас, хрест, чаші, які датуються XVII століттям. Відомості які могли нам допомогти описати церкву того часу відсутні. Але ми впевнено можемо сказати, що це була дерев'яна будівля і знаходилася на тому самому місці, що і наступні. Була вона спочатку православною, а потім, після Берестейської унії, греко-католицькою «Про це свідчить опис хреста та ін. в акті передачі церковних цінностей». Більш детальний опис церкви села Ябунного можна знайти в книзі Теодоровича.. Историко-статистическое описание церквей и приходов Волинской епархии (т. 2 с.587). Він пише: Яблонное « волости Березенської, от Житомира 180 верст, от г. Ровно 55 верст, от ближайшей железнодорожной станции Волчья 18 верст, от ближайшей почтовой станции Ровно 55 верст, от ближайшего прихода м. Березно 11 верст и с. Пескова 12 верст. Приход 3 класса. Церковь во имя преподобной Параскеви. Построена в 1802 году на средства прихожан. Деревянная, совместно с такою же колокольнею, крепка. В 1883 – 1884 годах покрыта жемью и покрашена внутри и снаружи на средства прихожан. Утварью и богослужебными книгами достаточна. Копии метрических книг хранятся с 1814 года, а исповедные ведомости с 1826 года. Описание церковного имущества составлена в 1842 году».

Церква володіла землею. На 1893 рік вона мала « Под церковнии погост 1,012 сажени, усадьба 4 десятины 382 сажени; пахотной – 36 десятин 2,227 сажени; сенокос – 67 десятин 1,118 сажени, под лесом и кустарником – 19 десятин 978 сажений, и неудобных – 1 десятина 425 саженой; всего 129 десятин 1,342 сажени.» Від церкви земля знаходилася на відстані 1-6 верст. На ту землю відповідно були план і проект.

1 сажень – 2,1336 м

1 десятина – 10925, 4 м

Відповідно до класу церкви тут були один священник, діакон, псаломщик та просфорням з оплатою всім разом 462 крб. і 50коп. Для священника селяни побудували будинок і господарські приміщення. В діакона будинка і господарських приміщень не було. У псаломщика будинок і господарські приміщення потребують ремонту. Для просфірні будинка і господарських будівель не побудовано, а живе вона у власному «крайне ветхом доме.» Будинок священника потребував «капітальної починки,» а причтову баню слід було знов побудувати. Про це все писалося в кінці ХІХ століття. При нашій церкві служила ціла династія священників Гловинських. З 1856 року священником церкви Преподобної Параскеви села Яблунне було призначено Гловинського Симеона Михайловича, потім його справу продовжили його сини Главинський Іоан Семенович і Гловинський Павло Семенович. Вони і поховані біля церкви села Яблунне. У 1887 році діаконом тут був Іаков Перхорович, а псаломщиком з 1876 року Леонід Петрович Вижевський. Пізніше – Павло Григорович Кривоблоцький та Мирон Кирилович Горбатнік. Історія церкви нашого села мала і трагічні сторінки. В епоху «воїнствующого атеїзму» і було закрито, а потім у 1982 році зруйновано. Повідомлення про те, що церква преподобної Параскеви с. Яблунне є історичною і культурною пам'яткою, прийшло запізно. Але знову ж таки силами жителів села Яблунне, інших сіл, таких як Кам'янка, Кургани, Антонівка, Яринівка, Велике Поле, Велика і Мала Куплі церква була відбудована у 1990 році і з того часу священником тут служить Кожарко Павло. Особливе місце в історії нашої церкви займають населені пункти, які склали їй приход. Яринівка при річці Мутвиці притоці Случі заснована в ХVІІ ст. на ґрунтах села Яблунне Альбрехтом Радзивиллом і назване спочатку Райнівкою (Регінівкою) на честь його дружини.

Казимирка і Яблонка, які теж згадуються з ХVІІ століття. Альбрехт Радзивилл назвав так поселення на честь «Іменія сваго» Яблунне (Зараз населені пункти Костопільського району).

Печаловка (з 1965 року Мирне) згадується з 1629 року і хоча мала свою церкву належала до нашого приходу. З 1848 по 1854 роки тут діяла суконна мануфактура.

Кам'янка теж згадується за переписом у 1629 році і була в складі нашого приходу до 1699 року.

Кургани (Курган, Курганов) згадується з 1550 року. Там виявлено поселення доби ранньої бронзи та скіфського періоду в 1699 році побудували свою церкву. Колонія Антонівка і Лисуха вперше згадується у 1902 році, а як хутір Антонівка з 1914 року. Зараз це село належить до приходу церкви с. Кам'янка.

Голубне як і Печаловка мала свою церкву, але входило до приходу церкви села Яблунного. Село згадується в писемних джерелах з кінця XV століття, а за переписом 1629 року там знаходилося 94 дими. Данчиміст із часів свого заснування входив до складу приходу нашого села.

Колонія (слобода) Липники згадується як частина приходу з 1883 року. Село знищено підчас другої світової війни у 1943 році.

У 1883 році за метричними книгами до приходу церкви преподобної Параскеви належали села « Яблунное, Голубное, деревни Камянка, Печаловка, Данчимост, Казимирка, Яриновка, Яблонка, слобода Липники. А в 1901 році відносяться « села Яблунное, Данчимост, Печаловка, Голубное, деревни Яриновка, Камянка, слобода Антоновка».

В 30-ті роки до цього приходу належали також хутори Младзянівка, Занакот, села Кам'янка, Кургани, Яринівка, хутір Антонівка, село Данчиміст.

В наш час приход зменшився за рахунок будівництва церков в селах Кургани, Кам'янка, Яринівка. І зараз до приходу церкви належать села Велике Поле, Велика Купля, Мала Купля, Замостище і Яблунне.





